

ТАКАШИ НАКАМУРА је студирао соло певање, теорију хармоније, контрапункт и музикологију на Универзитету лепих уметности Аиџи.

Активан је као солиста хора, а 2004. и 2008. дириговао је јапанским и немачким хоровима са немачким оркестром.

2009. у Женеви диригује на заједничком концерту оркестара из Женеви и Осаке.

Накамура је и оперски певач тенор. Остварио је улоге у многим операма и на концертима, и одржао пуно солистичких рецитала где поред јапанских изводи и европске нумере.

2010. године је на позив Амбасаде Јапана одржао три успешна соло рецитала у Србији и дириговао Женским градским хором „Барили“ из Пожаревца.

Исте године, дебитује као композитор и добија главну награду јапанске ФМ мреже, као и Галакси награду као охрабрење за његову композицију радијског мјузикла „Хонођи гори“ („Honnoji is Burning“).

МИСАКИ КАТО је рођена у Осаки. Са часовима клавира почиње већ у 4. години. Завршила је музички одсек школе Yuhigaoka и тренутно је на вишем клавијеском курсу Соаи Универзитета у Осаки.

Од бројних награда које је до сада освојила, издвајамо награду на 38. Kawai музичком такмичењу (2005), била је финалиста 18. Јапанског националног такмичења у класичној музици (2008), а прошле године је била награђена и на 34. ПТНА такмичењу пијаниста.

Женски хор „БАРИЛИ“ основан је 1992. године под окриљем Скупштине града Пожаревца. Поред неговања богате уметничке литературе у распону од средњег века, па до савременика, хор „Барили“ већ пуних 16 година изводи традиционалну јапанску музику, као и дела савремених јапанских композитора.

Хор је носилац бројних високих признања са истакнутих међународних хорских конкурса (Дебрецен, Варна, Рим, Беч, Линц, Грац, Будимпешта...).

Амбасада Јапана у Србији доделила је 2010. године хору „Барили“ „Признање амбасадора Јапана“ за вишегодишњу посвећеност и залагање у промоцији јапанске музике.

Каталин Тасић је уметнички директор и диригент хора „Барили“ од његовог оснивања. Завршила је Факултет музичке уметности у Београду, где је и магистрирала дириговање у класи проф. Даринке Матић-Маровић.

У звању редовног професора предаје предмете Дириговање и Хор на Фи-

АМБАСАДА ЈАПАНА У СРБИЈИ
И
УСТАНОВА ГРАДСКИ ЖЕНСКИ ХОР „БАРИЛИ“
ПОЖАРЕВАЦ

позивају вас на

ВЕЧЕ ЈАПАНСКЕ МУЗИКЕ ЧЕТИРИ ГОДИШЊА ДОБА И ИМПРЕСИЈЕ ИЗ ЈАПАНА

ТАКАШИ НАКАМУРА, тенор и диригент
МИСАКИ КАТО, клавијер

ЕЦУКО ЦУНОЗАКИ, виолина
СЛАВОЉУБ ТАСИЋ, виола

ГРАДСКИ ЖЕНСКИ ХОР „БАРИЛИ“ Пожаревац

КАТАЛИН ТАСИЋ, диригент

Свечана Сала скупштине града Пожаревца
Среда, 21. 09. 2011. године у 19,00 часова

ПРОГРАМ

1. „Хана но Маћи“ („Време за нас - Град са цвећем“)

Аутор: Икума Дан

Текст: Ема Шоко

«Време за нас - Град са цвећем» представља лирски, визионарски свет аутора. Када се завршио Други светски рат, земља је била прекривена пепелом и у рушевинама. Аутор је сањао о граду препуном цвећа рођеног из мира. Песма описује патње и туге народа, а спој мелодије и текста развија се у визионарски свет. Тако је настао «Град са цвећем», тј. сан о будућности.

Икума Дан (1924. – 2001.)

Есејиста и један од најпознатијих јапанских композитора класичне музике. Одликује се жанровском разноврсношћу, почев од опера и симфонија, до филмске музике и дечјих песама.

Ема Шоко (1913. – 2005.)

Песникиња и лирски писац у Шова периоду (1926. – 1986.). Писала је текстове песама за NHK радио и телевизијске програме, као и школске песме. Појављивала се и на телевизији. «Хана но Маћи» и «Нацу но омоиде» су њена најпознатија дела.

2. „Сакура Јокохо“ („Грака од трешњиног цвећа“)

Аутор: Садао Беку

Текст: Шуићи Садао

Песма је компонована 1951. године. Цветови трешње имају посебан шарм. Када кажемо «цветови трешње ноћу», мислимо на нешто посебно, јер изгледају потпуно другачије него преко дана, и можемо да осетимо посебну драж, скоро као неку занесеност која ноћу обузима нечије срце. Композитор је покушао да кроз овај комад изрази ту занесеност музиком, додајући осећај напетости јер време неумитно пролази, било да је реч о љубави или о цветовима трешње.

Садао Беку (1922. -)

Након што је завршио студије физике на Универзитету у Токију уписао је студије уметности. Поред тога, студирао је музику на Конзерваторијуму National Superieur de Musique у Паризу, код Дарија Милхауда, Оливија Месијана и других. По повратку у Јапан, Беку је предавао у Тохо Гакуен музичкој школи и на Ћуо универзитету. Сматра да је Бетовен идеални композитор чији је стил једноставан и прецизан, а лирски.

Шуићи Като (1919. – 2008.)

Био је тумач и доктор интерне медицине и хематологије. Предавао је медицину на разним универзитетима у и ван Јапана, а такође је био и директор „Кјото музеја за мир у свету“ на Рицумеикан универзитету. Од раног детињства био је заинтересован за књижевност, и основао је «Матине са поетиком» у циљу промоције јапанске поезије која се римује. Одмах након Другог светског рата одлази у Хирошиму како би проценио обим штете и последице нуклеарне експлозије.

10. „Јоимаћигуса“ („Јагорчевина“)

Аутор: Тадасуке Ооно

Текст: Јумеђи Такехиса

Песма о изгубљеној љубави лирског писца Такехисе, који је имао жену и сина, а маштао о 19-годишњој девојци коју је упознао у летовалишту. Јагорчевина цвета у сумрак, остаје у цвату преко ноћи, али вене пред зору, као да представља кратак и тужан љубавни живот овог лирског писца. Текст је написан 1912. године, а песму је први пут извео композитор и виолиниста Ооно 1917. године.

Тадасуке Ооно (1895. - 1929.)

Виолиниста и композитор чија је породица имала традицију свирања јапанских традиционалних инструмената и који су радили за царску агенцију. Његово дело «Јоимаћигуса» објављено је 1918. године одмах је освојило Јапанце.

Јумеђи Такехиса (1884. - 1934.)

Јапански песник и сликар познат по својим сликама лепих жена а ла Јумеђи. Објавио је велики број песама и бајки.

11. „Сакура, сакура“ („Трешња, трешња“)

Стара јапанска песма

Крајем марта, у време цветања трешњиног цвета, за многе Јапанце наступа и прекретница у животу па је то и тужан период јер се растају од своје средине и блиских људи. У време кад, са скривеном сузом у оку, угледамо тај дивни трешњин цвет у новој средини, он тада већ опада. Ова песма исказује таква сложена осећања.

12. „Фурусато но шики“ („Годишњи доба у завичају“)

Музика: Шунићиро Генда (медли за женски хор)

Овај сплет песама је 1986. године први пут извео мешовити хор из Кавасакија, а дело су у другачијем аранжману од 1987. изводили и женски или мушки хор. Аранжманом Шунићира Генде најпознатије јапанске песме о годишњим добрима приређене су за хорско извођење. Дело се састоји од познатих школских песама које представљају типичне сцене четири годишња доба у Јапану. Господин Генда тренутно предаје на Универзитету за музику у Токију.

Шунићиро Генда (1950. -)

Бави се аранжирањем музике. Поред учешћа на хорским такмичењима, предавања на музичким семинарима и рада у жиријима музичких такмичења, издао је и компилације сопствених аранжерских остварења „Годишња доба у завичају“, „Једног дана...“. Његове песме, међу којима су „Песма грађана Маћиде“, химне основних школа и хорске песме, захваљујући осећајности и присности своје мелодије веома добро су прихваћене. Предавач је на музичким универзитетима Сензоку Гакуен и Кунитаћи.

Такаши Накамура (1975. -)

Такаши Накамура је дебитовао као композитор радијским мјузиклом «Хонођи гори» 2010. године. Планирао је да се бави мјузиклом само као музички саветник, али су га касније замолили да компоује 13 комада, само један ипо месец пре извођења. Накамура је некако завршио своју композицију захваљујући подршци сарадника и добио две угледне награде, што је било неочекивано.

Аои Еито (1959. -)

Започео је своју каријеру као лирски писац 2006. године. Објавио је кратке приче, али неуспешно. Инспирисан мјузиклима, Аои сања да постане писац лирског мјузикла. Написао је текст за радијски мјузикл «Хонођи гори» 2010. године. Мјузикл је емитован преко ФМ Алиџи радија, и добио је највише оцено публике. Мјузикл је добио Галакси награду као охрабрење у категорији радија и јапанске ФМ мреже, а 2011. године и Велику награду у планирању. Мјузикл је објављен и на CD-у.

- ПАУЗА -

9. „Хамаџидори“ („Морски пијукавац“)

Аутор: Рјутаро Хирота

Текст: Меишу Кашима

Тужна песма о младим птицама (пијукавцима) које трагају за својим родитељима по месечини дуж обале. Лирски писац Кашима написао је текст у свом дневнику када је шетао плажом 1919. године у Кашивазакију, Нигата префектура. Можда «млада и изгубљена птица» представља људско биће у потрази за нечим, или неким у кога верује, на пример, Богом.

Рјутаро Хирота (1892. - 1952.)

Студирао је клавир на Токијском универзитету уметности, а затим предавао музику на истом Универзитету. Заједно са Миџио Мијаџијем и другим реномираним композиторима промовисао је спој европске и јапанске музике. Волео је да компоује песме за децу и уживао да диригује децим хоровима и да прави радио програме за децу.

Меишу Кашима (1891.-1954.)

Песник и писац лирских песама за децу. Објавио је велики број дела за децу у магазину «Девојке» и тако је постао веома популаран. «Хамаџидори» је вероватно његово најпознатије дело.

3. «Нацу но омоиде» („Сећање на лето“)

Аутор: Јошинао Накада

Текст: Ема Шоко

Ово је популарна песма компонована 1949. године чија је тема слична оној из првог такта Моцартове Сонате за клавир бр. 11. Чим је песма изведена на јапанској националној телевизији (NHK), освојила је срца многих јапанаца, а Озе, мочвара на висоравни у средини копна, постаје популарно место за планинарење због прелепе природе и цвећа. Написана је за женски и мешовити хор, а обе верзије компоновао је Накада.

Јошинао Накада (1923. - 2000.)

Један од најзначајнијих композитора 20. века. Написао је многе познате песме које се већ генерацијама певају на часовима музичког васпитања у основним школама. Учествовао је активно и на радију, у емисијама као што су „Радио-песмарица“ („Рађио кајо“), „Бакине песмице“ („Ута но обасан“) и радио-драми „Заједно са Ерико“ („Ерико то томони“). Компоновао је многе песме за женске хорове.

Ема Шоко (1913 - 2005.)

Песник и лирски писац у Шова периоду (1926. - 1986.). Писала је текстове песама за радио и телевизијске програме јапанске националне телевизије (NHK), као и школске песме. Такође се појављивала на телевизији. «Хана но Маџи» и «Нацу но омоиде» су њена најпознатија дела.

4. «Сато но Аки» („Јесен у родном граду“)

Аутор: Минору Каинума

Текст: Нобуо Саито

Ова спора мелодија вам даје осећај смирености, међутим, почетна замисао је била да подигне борбени дух очевима и осталим војницима пред одлазак у борбу. Када је рат завршен, радио програм јапанске националне телевизије «Поподне да орасположимо наше спасиоце» емитује ову песму како би поздравило демобилисане борце. Тмуран текст оставља утисак на публику, и песма наставља да се емитује у емисији јапанске националне телевизије «Демо новости».

Минору Каинума (1909. - 1971.)

Био је син продавца слаткиша. Уз подршку ујака, студирао је композицију на колеџу за музику у Токију заједно са Тамезо Наритом. Године 1933. док је још био студент основао је хор за децу под именом «Отова Јурикаго Каи» како би промовисао деचे песмице и певање међу талентованим дечацима и девојчицама укључујући и његове две снахе и ћерку.

Нобуо Саито (1911.-)

Лирски писац песама за децу, али по професији Саито је учитељ. По завршетку Другог светског рата престао је да се бави учитељским послом, због тога што су учили децу да је цар центар јапанске историје. Посветио се писању песама за децу и написао је више од 10.000 песама.

5.»Карамациу“ („Ариш“)

Аутор: Хидео Кобајаши

Текст: Акира Ногами

Јесен у Каруизави је пуста и веома хладна када пада киша. Ако сте у боровим шумама осећаћете као да је још хладније и пустије. Ова песма вам ствара осећај усамљености, али истовремено, носи елеганцију и импресионира вас. Кобајаши је ову мелодију компоновао након смрти Акире Ногамија 1972. године. Првобитно је била написана као соло комад, али је често изводе хоро-ви.

Хидео Кобајаши (1931. -)

Кобајаши је студирао композицију на Токијском универзитету уметности и углавном је компоновао за вокале (солисте и хор) и клавирске комаде. «Карамациу» је његов најпознатији комад. Компоновао га је за соло вокал, као и за мешовите, женске и мушке хоро-ве.

Акира Ногами (1909. - 1967.)

Јапански писац који се бавио великим бројем креативних активности. Писао је песме, романе, бајке, драме и преводио песме. Ногами је постао познат по преводу Олимпијске химне на јапански језик.

6.»Бинџин Ђидори“ („цвркул пијукавца“)

Аутор: Хидемаро Коноје

Текст: Хакушу Китахара

«Ђидори» значи «сен (хиљада)», односно «многи» тори (птице). «Ђидори» се појављује често у старим књигама и користи се у најстаријој антологији Вака песама «Манјошу». У хаику поезији, «Ђидори» је сезонска реч за зиму. Тужна и хладна зимска ноћ представљена је криком пијукавца у спором ритму народне песме.

Хидемаро Коноје (1898. - 1973.)

Био је диригент и композитор, некадашњи виконт. Пионир у оркестарским делима у Јапану, и називали су га «Ојаката (главни)». Постојали су неки периоди када се Коноје није баш ценио, али чињеница је да књига објављена о њему 2006. године, показује колико се вреднује сада.

Хакушу Китахара (1885. - 1942.)

Песник и писац лирских песама за децу. Поред песама за децу и «Танка» поезије (стих од тридесет и једног слога), написао је стихове за нове народне песме и многе децје песме која се и данас певају.

7.»Мизоре ни јосуру Аи но ута“ („Љубавна песма посвећена суснежици“)

Аутор: Косаку Јамада

Текст: Ацуо Ооки

Песма је објављена одмах после Другог светског рата 1947. године, али је вероватно настала током рата. Песма има европски призив и даје вам наду у будућност са ружама, зеленилом и медом, али само ако се приљубите чврсто чак и по хладном дану са суснежицом.

Косаку Јамада (1886. - 1965.)

Диригент и композитор, оставио је бројна дела чија мелодија прати интонацију јапанског језика. Оснива први јапански оркестар и ради на ширењу европске музике у Јапану. Прву јапанску симфонију, «Победа и мир» («Каџидоки то хеива»), написао је 1912. године. Био је активан и на међународној сцени, изводећи своје композиције и диригујући страним симфонијским оркестрима.

Ацуо Ооки (1895. - 1977.)

Био је песник, лирски писац и преводилац. Ооки је био студент Хакушу Китахаре. Познат је по својим песмама о рату, али је такође писао књиге за децу, стихове популарних песама, хорска дела, химне за компаније и школе. Ооки је одликован за изузетан рад.

Кијоши Нобутоки (1887. - 1965.)

Челиста и композитор. Његов отац је био свештеник, па је тако Нобутоки био упознат са химнама још од раног детињства. Допrineо је успостављању факултета за композицију у својој високошколској установи, Токијском универзитету уметности. Нобутоки је компоновао многе школске песме, песме компанија или удружења, као и уметничка дела. Компоновао је више од хиљаду нумера. Био је активан у уређивању и надгледању књига за музичко образовање.

Шигемићи Шимизу (савременик Нобутокија)

Шимизу је био у истој класи са Нобутокијем на Токијском универзитету уметности. Писао је текстове многих школских песама и песама за децу, као што су његова дела из 1952. године, «Енсоку (школа екскурзије)» и «Негаи (жеље)».

8. «Жеља из детињства» из мјузикла «Хонођи гори»

Аутор: Такаши Накамура

Текст: Еито Аои

Арија из радијског мјузикла «Хонођи гори» коју је 2010. године написао Такаши Накамура. Овај мјузикл говори о времену Покрајинских ратова (1467. - 1615.) са посебним нагласком на гледиште Акеђија, који је желео да изгради идеалну земљу. Прича се завршава Нобунагином смрћу 21. јуна 1582. године у време немилог догађаја код Хонођија у Кјоту. Самурајски генерал Мицухиде Акеђи (1528.? - 1582.), приморао је феудалног господара Нобунага Оду (1534. - 1582.) да изврши самоубиство. Арија каже „Бежи, не дозволи им да уђу“.

Немили догађај код Хонођија (Honnoji no Hen), 2. јун 1582. године

Нобунага Ода је због својих даровитих стратешких способности и брзине у акцијима постао врховни господар већине даимјо (феудалаца) у Јапану. За кратко време успоставио је режим Шогуната са амбицијама да поново уједини целу земљу. Али, његова владавина је прекинута када га је један од његових слуга, Мицухиде Акеђи, принудио да изврши самоубиство у Хонођију. Пред зору 2. јуна 1582. године Акеђијева војска опколила је Хонођи. Нобунага, његове слуге и телохранитељи пружали су отпор, али су схватили да је узалудно борити се против многобројних Акеђијевих трупа. Нобунага је извршио самоубиство, а његове последње речи наводно су биле: «Бежи, не дозволи им да уђу....».